

[Aksel Larsen.]

ritusbeskatningen er så kloge, at de har kunnet udforme et lovforslag, der er teknisk rigtigt, og som ikke giver mere, men formentlig heller ikke mindre, end man hidtil har regnet med at få ind. Under disse omstændigheder kan jeg medgive lovforslaget en behersket anbefaling.

Iver Poulsen: Mit parti ønsker de frieste mulige konkurrenceforhold, og vi erkender klart, at vi ikke på det foreliggende grundlag kan overse, hvilken indflydelse det foreliggende lovforslag ført ud i praksis vil have rent konkurrencemæssigt og på andre forhold inden for handelen her i landet og på handelen udefra. Jeg kan helt give tilslutning til tidligere ærede ordførere, når de har sagt, at det foreliggende lovforslag er så indviklet, at det ikke lader sig gøre at tage et klart standpunkt til det, før der er foregået et grundigt udvalgsarbejde, hvorunder man vil få de mange forskellige enkeltheder belyst, som man i saglighedens interesse må bede om at få belyst.

Så vil jeg gerne udtale håbet om, at vi må få tilstillet det udvalgsmateriale, der kommer til at foreligge, så vi virkelig kan tage en sagligt begrundet stilling til lovforslaget; men indtil disse undersøgelser har fundet sted, må mit parti stille sig afventende.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke for den venlige modtagelse af lovforslaget.

Jeg kan være ganske enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh, når han siger, at det er ikke særlig enkelt, og jeg kan også være enig med det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, når han taler om, at lovforslaget i særlig grad egner sig til udvalgsarbejde. Jeg må erkende, at således som bestemmelserne er udformet og vistnok må udformes, er det nødvendigt med lidt god tid og bl. a. nogle eksempler, hvis man skal trænge til bunds i dem.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, at jeg kan ikke erkende, at der med dette lovforslag sker et brud på det princip, det ærede medlem taler om, nemlig at beskatningen skal følge prisen. I alt fald sker der ikke noget afgørende brud, og den

modifikation, der er, har sin gode hovedbegrundelse.

Det, der er tale om, er, at man fastsætter en laveste beskatningspris, som bliver beregnet på grundlag af en relativt lav avance — og det synes jeg ikke der kan være noget urimeligt i. Går man under denne pris, så deltager, om jeg så må sige, staten ikke, eller rettere sagt: så konkurrerer man ikke for statens regning. Går man over denne pris, nå ja, så følger beskatningen prisen. Når der er tale om en så høj beskatning, som der er her, kan det vist være rimeligt at fastsætte en sådan laveste beskatningspris, for der kan jo være firmaer, der har så mange forskellige varer, at de kan tillade sig at udvælge nogle typer spiritus og sætte prisen på dem særlig langt ned; for hver gang firmaet stikker 1 kr. ind i konkurrencen i prisnedsættelse, giver staten 1 kr. 17 øre — og det synes jeg ikke kan være helt rimeligt.

I øvrigt fremkommer dette forslag jo i forbindelse med ændringer i forholdene for denne branche — ændringer, som skulle medføre en stærkere konkurrence; og det kan vi vel i og for sig kun være tilfreds med.

Det ærede medlem spurgte også, hvorledes det stillede sig med erhvervets stilling hertil. Ja, jeg kan sige, at jeg har fået en meget kraftig henstilling fra erhvervet, herunder både vinhandlere og De Danske Spritfabrikker, om at fremsætte et forslag som dette og søge det gennemført.

Må jeg i denne sammenhæng til det ærede medlem hr. Aksel Larsen sige, at det lille udvalg, der har været nedsat, har bestået af repræsentanter for vinhandlerne, af repræsentanter for De Danske Spritfabrikker og endelig af embedsmænd.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh skal jeg sige, at jeg er såmænd ikke nogen særlig varm tilhænger af den restaturationsskat, vi har, og jeg kunne godt tænke mig at medvirke til dens — ja, ophævelse er måske så meget, men i hvert fald til, at den blev lempet noget; men jeg ser faktisk i øjeblikket ingen finansiell mulighed for at foreslå eller gå med til ændringer på dette felt. Det ærede medlem synes at have den opfattelse, at de ændringer, der skulle gennemføres, måtte indebære, at provenuet blev det samme; men det ville jo sige, at man så skulle forøge den egentlige beskat-